

Dr.M.J.E.Golay

aanvaardde op 15 december 1961 het ambt van bijzonder hoogleraar in de afdeling der scheikundige technologie vanwege het Eindhovens Hogeschoolfonds, om onderwijs te geven in de leer der analogieën, met een rede, getiteld: 'Thoughts on Analogies'.

Dr.M.J.E.Golay werd op 3 mei 1902 te Neuchatel (Zwitserland) geboren. Hij studeerde aan de Eidgenössische Technische Hochschule in Zürich, welke hij in 1924 als elektrotechnisch ingenieur verliet. Van 1924 tot 1928 was hij als staflid werkzaam bij de Bell Telephone Laboratories in de Verenigde Staten van Amerika. In laatstgenoemd jaar liet hij zich wederom als student inschrijven bij de natuurkundige afdeling van de Universiteit van Chicago, die hem in 1931 de doctorsgraad verleende. Aldus uitgerust, trad hij in 1931 in dienst van de U.S.Civil Service, waar hij als medewerker op de Signal Corps Engineering Laboraties werkzaam was op het gebied van de onderwaterakoestiek, infrarooddetectie, straalzenders en televisie. In 1955 werd hij bovendien wetenschappelijk adviseur van de Philco Corporation te Philadelphia (Pennsylvania) op het gebied van netwerk en informatietheorieën en van de Perkin Elmer Corporation te Norwalk (Connecticut) op het gebied van de infraroodinstrumentatie, kernspinresonantie, gaschromatografie en pyrometrie.

Prof.Golay leverde bijdragen tot de oplossing van elk probleem op ieder technologisch gebied, dat kon worden vertaald in wiskundige termen of elektrische grootheden. Vele van zijn vindingen berusten op zijn vermogen de verworvenheden in het ene vakgebied op analoge wijze toe te passen in andere op het eerste gezicht geheel daarvan verschillende gebieden.

Zijn naam blijft verbonden aan een groot aantal gepatenteerde vindingen, waarvan er enige in de literatuur naar hem zijn genoemd, als: de golay-infrarooddetector, de golay-delayline, de golay-code van informatietheorie, de golay-kolommen voor gaschromatografie en de golay-spoelen voor kernspinresonantie.

Voor zijn wetenschappelijke verdiensten werden hem verschillende malen prijzen toegekend: in 1950 ontving hij de Harry Diamond Award van het Institute of Radio Engineers en in 1961 werden hem gegeven de Sargent Award van de American Chemical Society en de Distinguished Achievement Award van de Instrument Society of America.

Zijn benoeming tot bijzonder hoogleraar aan de Technische Hogeschool te Eindhoven werd bekrachtigd bij Koninklijk besluit van 27 oktober 1961.